

Martin Luther

född 1483, död 18 februari 1546, tysk teolog och reformator. Huvuddragen av hans liv är alltför väl kända för att här behöva relateras. Vid sin död befann han sig inte hemma utan i Eisleben, dit han rest för att åstadkomma försoning mellan ett par tvistande furstar. Eisleben råkade vara den stad där han var född. Sjuk redan när han anträdde resan, blev han allt värre däran i Eisleben och yttrade då att han var nöjd med att få dö i den stad där han var född och döpt.

När han dagarna före sin död ibland hade hjärtbesvär och ångest, tröstade han sig med orden: "Så älskade Gud världen ..." (Joh 3:16) och: "Gud är för oss, en Gud som frälsar, och hos Herren, Herren, finnes räddning från döden" (Ps 68:21).

På nytt ansatt av hjärtplågor, sade han: "Jag far all världens väg, jag ger upp andan." Han bad därpå tre gånger efter vartannat: "Pater, in manus tuas ... (Fader, i dina händer ...)" Sedan blev han tyst. Då ropade doktor Jonas och magister Coelius med stark röst: "Reverende pater (Vördade fader), vill ni dö på Kristi förtjänst och på den lära ni predikat?" Därpå svarade han tydligt, man kunde höra det: "Ja." Därpå vände han sig på högra sidan och föll i en sömn som varade ungefär en kvarts timme, så att man började hoppas på förbättring, men snart blev han mycket blek i ansiktet, fötter och näsa blev kalla, och så drog han en mycket djup suck, med vilken han gav upp andan. Det skedde den 18 februari 1546.

(Sven Danell: SAGT INFÖR DÖDEN - HERDAR, LÄRARE OCH ANDLIGA LEDARE)